

ஆணாதிக்கமும் மலேசிய இந்தியப் பெண்களும் - தோட்டப்புற மற்றும் இன்றைய நிலை ஒரு பார்வை

நித்தியா குணசேகரன்

இந்தியல் ஆய்வியல் துறை / Department of Indian Studies
மலாயாப் பல்கலைக்கழகம், கோலாலம்பூர் / Universiti Malaya
*nithiya@um.edu.my

Manuscript received 1 May 2022

Manuscript accepted 30 August 2022

Abstract

This study examines how patriarchy system manifests in the lives of Malaysian Indian women in the plantations and in the present day. Data collected through the analysis of folk poems and interviews were conducted with women of today's generation to study the patriarchal conditions that have dominated their lives. The selected folk songs reveal how patriarchy has affected these women throughout different eras, highlighting its strong entrenchment in their lives.

Keywords

Feminism, Patriarchy, Plantation, Malaysian Indian women, Employment and Household

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இந்த ஆய்வானது மலேசிய இந்திய பெண்களின் வாழ்வில் ஆணாதிக்கம் என்பதானது மலேசிய இந்தியப் பெண்கள் தோட்டப்புறங்களிலும் இன்றைய நிலையிலும் எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றது என்பதனையொட்டி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் நாட்டுப்புற கவிதைகள் மற்றும் இன்றைய தலைமுறை பெண்களுடன் நடத்தப்பட்ட நேர்காணல் முறையைக் கொண்டு ஆய்வு நிகழ்த்தப்பட்டது. நாட்டுப்புறக் கவிதைகள் ஆய்வு செய்ததன் மூலமும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாட்டுப்புறப்பாடல்களை ஆய்வு செய்வதன் மூலம் ஆணாதிக்க நிலைகள் இப்பெண்களின் வாழ்வின் எவ்வாறு ஆதிக்கத்தினைச் செலுத்தியுள்ளது என்பது தெளிவாக ஆய்வில் தெரியவருகின்றது. இந்த ஆய்வானது பெண்களின் இரு வேறான காலக்கட்டத்தில் ஆணாதிக்கம் எவ்வாறு இன்றும் பலமாக வேரூன்றி இருக்கின்றது என்பது இவ்வாய்வில் தெளிவாக புலப்படுகின்றது.

திறவுச் சொற்கள்

பெண்ணியம், ஆணாதிக்கம், தோட்டம், மலேசிய இந்தியப் பெண்கள், வேலைவாய்ப்பு மற்றும் குடும்பம்

அறிமுகம்

ஒரு குறிப்பிட்ட வர்க்கத்தினை ஏதேனும் வகையில் துன்புறு செய்யும்போது பல்வேறு எதிர்ப்புகள் அவ்வர்க்கத்தினை காப்பதற்காக சமூக அக்கறையாக வெளிப்படுகின்றன. அதுவே பெண்ணியம் உருவாக ஒரு முக்கிய பின்னணியாகக் கொள்ளலாம். பெண்களுக்கு எதிராக பல்வேறு பெண்ணியத்தினை பற்றி பேசும்போது பல கருத்துகள் வெளிப்படுகின்றன. ஆண்களை எதிர்ப்பதே பெண்ணியத்தின் நோக்கம் அல்லது எண்ணம் என்று பரவலான கருத்து மக்களிடம் பரவியுள்ளது (பிரேமா, 1994). இந்த தவறான கருத்து நம்மால் இன்றைய காலக்கட்டத்தில் பெரும்பாலும் காணமுடிகின்றது. ஆனால் பெண்ணியத்தின் நோக்கம் ஆணை எதிர்ப்பதன்று, அதற்கு மாறாக காலங்காலமாக அடிமைப்பட்டு, வதைப்பட்டு, மூடநம்பிக்கைகளிலும் மற்றும் இடர்களில் மூழ்கி தலைமுறைத்தலைமுறையாக தவித்திக் கொண்டிருக்கும் பெண்களை காப்பாற்றி அவர்களுக்கு கல்வியின் மூலம் விழிப்புணர்வை ஊட்டி, சமூகத்தில் ஆணுக்கு இணையான மதிப்பினையும் தருவது பெண்ணியத்தின் தலையாய நோக்கமாகும் (பிரேமா, 1994). எனவே, ஆய்வாளர்கள் பலரும் எல்லாத் தரப்பு மக்களும் பெண்ணியத்தைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்வது அவசியமான ஒன்றாகக் கருதுகின்றனர். பெண்களின் பிரச்சனையை ஒரு பெண்ணாக இருந்து, பெண்ணின் பார்வையை கண்ணோட்டத்தினை மையமாக கொண்டு அலசும்பொழுதிலேயே அப்பிரச்சனையை பற்றிய ஒரு

முழுமையான ஒரு புரிதல் ஏற்படும். இதன் காரணமாக, பெண் அல்லாமல் பெண்ணின் இடர்பாடுகளையும் அல்லது அவர்கள் எதிர்நோக்கும் துன்பங்களை ஒரு ஆண் எடுத்துக் கையாளும்பொழுதில் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும் வாய்ப்பு அதிகமாக உள்ளது. ஏனெனில், ஆண் பெரும்பாலும் ஆணாதிக்க மற்றும் ஆண்வழிச்சமூகத்தின் பல தாராள நன்மைகளையும், சலுகைகளைக் கொண்ட அதிகாரத்துவ பின்னணியில் இருக்கின்றான். ஆகவே, பெரும்பாலான பெண் எதிர்நோக்கும் அடிமைத்தனமும், இன்னல்களும் ஒரு பொருட்டாக கருதும் வாய்ப்புகள் மிகக்குறைவு. மாறாக அத்தகைய சூழல்கள் தன் ஆண்வர்க்கத்தின் ஆணாதிக்க வலிமையைப் பெருக்குவதற்காகவே அமைகின்றது என்று புரிந்துகொள்ள வாய்ப்பும் அதிகமாக உள்ளது. பெண்ணியத்தினை பெண்கள் சரிவரப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமெனில், ஆண்களின் மரபுத்தளையிலிருந்து தங்களை விலக்கி வந்தால் மட்டுமே பெண்ணியத்தைச் சரிவர புரிந்துகொள்ள முடியும் (பிரேமா, 1994).

ஒவ்வொரு காலக்கட்டங்களிலும் பெண்ணியத்தின் பிரச்சனைகள் மாறுபடும்போது பெண்ணியத்தின் வகையும் மாறுபட்டே வந்திருக்கின்றது. இதன்மூலம், பெண்ணியம் என்பது ஒரே கொள்கை மற்றும் கோட்பாடு கொண்ட அமைப்பல்ல என்பதை புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. பெண்களின் வாழ்க்கை சூழலுக்கும், அனுபவத்திற்கும் ஏற்ப பெண்ணியமும் மாறுபட்டு வந்திருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு, தாராளப்பெண்ணியம் (Liberal Feminism) சமூகத்தில் பெண்களுக்கு நியாயமான வாய்ப்புகள் அளிக்கப்பட வேண்டும்; சமதர்ம பெண்ணியம் (Socialist Feminism), தீவிரவாதப் பெண்ணியம் (Radical Feminism), மார்க்கலிய பெண்ணியம் (Marxist Feminism), பண்பாட்டு பெண்ணியம் (cultural feminism) என 19 வகை பல்வேறு பெண்ணியங்களைக் கொண்டுள்ளது. இப்பெண்ணிய வகைகளானது, பெண்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் எதிர்நோக்கும் எல்லா வகை பிரச்சனைகளை போராட்டங்களை தங்களின் முதன்மை இலக்காக கொண்டு செயல்படுகின்றன. பெண்ணிய போராட்டங்கள் அல்லது நோக்கங்கள் தனிமனித, சமுதாய மற்றும் நாடு என்றளவில் கூட வித்தியாசப்படுகின்றது என்றால் மிகையாகாது. ஆனால், அடிப்படையில் எல்லா பெண்ணியக்கோட்பாடுகளும் ஒருசேர ஆணாதிக்க அமைப்பினை எதிர்க்கின்றன. மலேசிய இந்தியப் பெண்ணியமும் ஆணாதிக்க அமைப்பினை எதிர்ப்பதை தன் முக்கிய நோக்கியமாக கொண்டுள்ளது.

அந்த வகையில் மலேசிய இந்திய பெண்ணியத்தினைப்பற்றியும் ஆணாதிக்கத்தினைப் பற்றி விவாதிக்க முற்படுகையில் மூன்றுக்கூறுகளைப்பற்றி நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகின்றது: மலேசிய நாடு, இந்தியப்பெண்கள் மற்றும் பெண்ணியம். இம்மூன்று கூறுகளும் மலேசிய இந்திய பெண்களையும் அவர்கள் எதிர்நோக்கும் ஆணாதிக்கத்தின் தாக்கத்தினை ஆழமாக புரிந்துகொள்ள முடியும்.

மலேசியா மேம்பாட்டை நோக்கி அதிவிரைவாக புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில் சமூகம் பொருளாதாரம் மற்றும் அரசியல் எல்லாவற்றிலும் மலேசிய அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது. மலேசிய நாட்டில் மலாய், சீனர் மற்றும் இந்திய மற்றும் பழங்குடியினர் மக்கள் தலைமுறை தலைமுறையாக மலேசிய மக்களாக இருக்கின்றனர். இவர்களில் மலேசிய சமூகத்தினர் ஆண்வழிச் சமூகத்தினை சேர்ந்தவர்கள். ஆண்வழிச் சமூகத்தின் அடிப்படையை பார்க்கும்பொழுது ஆண்களானவர்கள் அதிக அதிகாரத்துவத்தினையும் முக்கியத்துவத்தினையும் பெறுகின்றார்கள். ஆண்கள் எனும்பொழுதில் ஒரு குடும்பத்தில் இடம்பெற்றிருக்கும் எல்லா ஆண்களும் அதாவது தந்தை, அண்ணன், தம்பி, தாத்தா, மாமா, சித்தப்பா என்று எல்லா ஆண்களும் அதிகாரத்துவத்தை பெற்றவர்களாகின்றனர். மறுபக்கம் குடும்பங்களில் உள்ள பெண் சமூகத்தினர் ஆண்களைப் போன்ற முக்கியத்தினை பெறுவதில்லை, மாறாக ஆண்களுக்கு கீழ்ப்படிந்தவர்களாகின்றனர். இதன் காரணமாகவே பாலின சமத்துவம் என்பது (gender equality) என்பது இல்லாமல் ஒரு படிநிலையான அதிகாரத்துவ நிலை (Hierarchical Power Relationship) உருவாகி பெண்களின் சமூகப் பொருளாதார மற்றும் அரசியல் வளர்ச்சிகளுக்கு இன்னும் எட்டாக்கனியாகவே இருந்து வருகின்றது. அதனாலேதான், மலேசிய குடும்பங்களிலுள்ள பெண்கள் பெரும்பாலும் தற்போதைய காலக்கட்டத்தில் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தாலும் இன்னமும் குடும்ப பொறுப்புகளிலிருந்து தங்களை முழுவதுமாக விடுவித்துக்கொள்ள முடிவதில்லை, அதனைச் சமாளிக்க சுதந்திரமாக முடிவுகளும் எடுக்க முடிவதில்லை. இன்னமும் தங்கள் குடும்பம் மற்றும் வேலைத் தொடர்பான முடிவுகளைச் சுயமாக எடுப்பதில் தடுமாற்றத்தினையே (Dilemma)

சந்தித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். பலரும் இன்னமும் தங்களது வேலையை விட குடும்பப்பொறுப்புகளையே முதன்மையாக கருதுகின்றார்கள். அதன் விளைவாக, பெண்களுக்கு வேலை என்பது அத்தியாவசியமாக இல்லாமல் விருப்பப்படித் தேர்ந்தெடுக்கும் (optionized selection) நிலையிலேயே இருக்கின்றது.

பெண்ணியமும் ஆணாதிக்கமும்

பெண்ணியம் என்ற சொல் “பெமினிசம்” என்ற ஆங்கில வார்த்தையில் உருப்பெற்று பெண்நிலைவாதத்தினை குறிக்கும் ஒன்றாகும். ஆரம்பக்காலக்கட்டங்களில் உலகெங்கிலும் ஆண்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நீதிகளும் நெறிகளும் ஆண்களையே சார்ந்து அவர்களுக்கு மட்டுமே எல்லா நன்மைகளையும் தரும்பொழுதில் பெண்கள் தங்கள் நிலையில் இருந்து அவற்றினை ஆராய்வதே பெண்நிலைவாதத்தினைக் குறிக்கின்றது (சந்திரா, 1994). மேலைநாட்டு பெண்ணியம் என்பது தனக்கென்று ஒரு வரலாற்றினை கொண்டு தனியுரிமை, சமத்துவம், அரசியல், விடுதலை மற்றும் தன்னாட்சி இவற்றினை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆனால் இந்திய பெண்ணியத்தினை காணும்பொழுதில் தனியுரிமை அவர்களது நோக்கமாக இருக்க வாய்ப்பில்லை. ஏனெனில், இந்தியப் பெண்கள் காலங்காலமாக ஆணாதிக்கத்தின் அதிகாரப்படியினிலேயே உலன்று தங்களின் சுதந்திரத்தினை விட்டுக்கொடுக்கவும், தங்களின் உணர்ச்சிகளை மறைத்துக்கொள்ளவும் மரபினின் ஊறிப்போயிருந்ததால் மேல்நாட்டு பெண்ணியம் தங்கள் வாழ்வுக்கும் ஒத்துவராத ஒன்றாகவே எண்ணுவதற்கு அதிகப்படியான வாய்ப்புள்ளது. எனவே, தனியுரிமை என்பது தங்களுக்கு ஒவ்வாத மற்றும் தேவையில்லாத (self-denial) ஒன்று எனவும் அதனை அடிப்படையாக வைத்துப்பேசும் பெண்ணியம் தங்களுக்கு பொருத்தமானதா என்று ஒரு சந்தேகம் இந்தியப் பெண்களிடையே நிலவி வருகின்றது.

பெண்ணியம் ஒரு பொதுவான கருத்தினைக் கொண்டிருந்தாலும், பெண்ணியத்தின் பார்வைகள் ஒழுவ்வொரு நாட்டின் கலாச்சாரத்தினையும், வரலாற்றுப்பின்னணியையும், அந்நாட்டின் சமூகத்தின் பெண்கள் பெற்றுள்ள இடம், கல்வி, இன, வர்க்க வேறுபாடுகள் போன்றவையால் மாறுபடுகின்றன (காஞ்சனா, 1994). அத்தகைய வகையில் மலேசிய சூழலில் பெண்ணியத்தை ஆராய முற்படுகையில் மலேசிய சமூக கலாச்சார சூழலில் மலேசிய பெண்கள் எதிர்கொண்ட அனுபவங்களையும், சவால்களையும், அவர்கள் இங்கே சிறுபான்மையினராகவும், சிறுபான்மையினரின் பெண் என்ற பல்வேறு அடையாளங்களை கொண்டுள்ள அடிப்படையில் அவர்களது பெண்ணியம் அமையும்.

மலேசிய இந்திய பெண்களின் வருகையும் தோற்றமும்

இந்தியர்கள் மற்றும் மலாயாவுடனான உறவு இந்தியர்கள் மலேசியாவிிற்குத் தோட்டத்தொழிலாளர்களாக வருவதற்கு முன்பே உருவான ஒன்றாகும். அதன் பின்னரே, பிரிட்டிஷார் மலாயாவில் ஆட்சி செய்த காலத்தில் மிகப்பெரிய அளவில் தோட்டத் தொழிலாளர்களாக மலாயாவிிற்கு வரவழைக்கப்பட்டார்கள். முதல் கட்டமாக, மலாயாவிிற்கு வந்த இந்தியர்களில் பெண்களின் எண்ணிக்கை குறைவாகவே இருந்தது. அதன் பின்னரே இரண்டாம் மூன்றாம் காலக்கட்ட தொழிலாளர் வருகையின் போதே இந்தியப்பெண்கள் வரவழைக்கப்பட்டார்கள். ஆரம்பக் காலக்கட்டங்களில் இந்திய ஆண்களே தோட்டப்புறங்களில் வேலை செய்வதற்கு அதிகளவில் வரவழைக்கப்பட்டார்கள். இந்தியப் பெண்கள் ஆரம்பக் காலக்கட்டங்களில் வராததன் காரணம் தங்கள் குடும்பங்களில் உள்ள ஆண்கள் மலாயாவிிற்குத் தொழிலாளர்களாக சென்ற பிறகு அவர்களுக்கு பிரதிநிதியாக இந்திய நாட்டில் தங்கள் குடும்பங்களையும், தங்களது கணவரின் பெற்றோர்களை கவனிப்பதற்காகவும் ஆகும். தொழிலாளர் பற்றாக்குறையினால் மலாயாவிிற்கு வந்த பிறகு பிரிட்டிஷார் பெரும்பாலான இந்தியப் பெண்களை காட்டு வேலைகள் குறிப்பாக காட்டை சுத்தப்படுத்துவது போன்ற வேலைகளில் ஈடுபடுத்தினார்கள். இந்த இந்திய பெண்கள் பின்னணியை ஆராயும் பொழுது இவர்களில் பெரும்பாலானோர் தமிழ்நாட்டில் பிற்படுத்தப்பட்ட வர்க்கத்தினரை சார்ந்தவர்கள்: பாலினம், இனம், மதம், சமூகம் மற்றும் பொருளாதாரத்தில் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் ஆவர். இவர்கள் சமூகப் பொருளாதார அளவில் பின்னடைவு கொண்டவர்களாக மட்டுமல்லாமல், தங்கள் குடும்பங்களில் நிலவும் ஆணாதிக்கத்தின் ஊடே பாதிப்படைந்தவர்கள் ஆவர்.

ஆய்வுச் சிக்கல்

இந்திய குடும்பங்கள் தந்தைவழிச் சமூகப்பிண்ணனியை பின்பற்றுகின்றனர். அதன்வழி இத்தகைய குடும்பங்களில் பெண்கள் ஆணைவிட திறன் குறைந்தவர்களாகவும், கணவருக்கும், குழந்தைகளுக்கும் மற்றும் கணவனை சார்ந்து நிற்கும் ஒரு வர்க்கமாகவே பார்ப்புகின்றனர். இவர்கள் பெரும்பாலும் ஆணுக்குத் துணை நிற்பவர்களாகவும், குடும்பத்தினைக் கட்டிக்காப்பவர்களாகவும், சமையல், தூய்மைப்படுத்துதல், வயதானவர்களைக் கவனித்தல், குழந்தை வளர்ப்பு மற்றும் இதர ஊதியமில்லாத குடும்ப சுமைகளையும் மற்றும் அதிகமான வேளைப்பழுவைச் சமக்கும் ஒருவராகவே சிறுவயதிலிருந்தே வளர்க்கப்படுகின்றன. வேலை அல்லது தொழில் செய்வது ஆண்களுக்குரிய ஒன்றாகவும், அது பெண்களைச் சார்ந்த ஒரு துறை என்றும் இந்திய குடும்பங்களில் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. மலாயாவிற்கு வந்தது முதல் இன்றுவரை இந்திய பெண்கள் பல்வேறு நிலையிலான ஆணாதிக்க கட்டமைப்பில் வாழ்ந்து வருவதோடு அதனால் வீடு மற்றும் வேலையிடங்களில் எவ்வாறான நிலைகளை எதிர்நோக்கியுள்ளனர் என்பதனை பற்றி விளக்க புத்தகம் மற்றும் கள ஆய்வினைக் கொண்டு இவ்வாய்வு அறிய முயல்கின்றது.

ஆய்வுத் தரவுகள் சேகரிப்பு முறை

முனைவர் இரா. தண்டாயுத்தின் நாட்டுப்புற பாடல்கள் தொகுப்பு கொண்ட புத்தகத்தின் பெண்களை மையமாக வைத்துப் பாடிய பாடல்கள் சிலவனவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்தும், ஆய்வாளர் பிணங்கு மாநிலத்தில் ஐந்தாம் தலைமுறையைச் சார்ந்த 40 முதல் 48 வயதுக்குட்பட்ட பெண்களுடன் நடத்தப்பட்ட நேர்காணலின் மூலமும் தகவல் சேகரிக்கப்பட்டது. இந்த இரண்டு வகையான ஆய்வுத்தரவுகளைக் கொண்டு ஆய்வாளர் தரவுகளைத் திரட்டியுள்ளார்.

தோட்டப்புறச்சூழலில் பெண்கள் தங்கள் வீட்டில் எதிர்நோக்கிய ஆணாதிக்க கட்டுப்பாடுகள்

தந்தைவழிச் சமூகத்தின் வலியுறுத்தலின்படி ஆண் என்பவன் குடும்பத்தின் “உணவளிப்பவன்” (Breadwinner) தகுதியையும் மற்றும் பெண் என்பவள் குடும்பத்தில் கீழ்நிலை (subordinat)- யில் இருப்பவர்களாக இருக்கின்றனர். இந்திய குடும்பங்களில் பெண் என்பவர் தாயாகவும், மகளாகவும், மனைவியாகவும் மிகப் பெரிய மதிப்புகளையும் பெருமைகளையும் பெறுகின்றாள். ஆனால், தனக்கென்று ஓர் ஊதிய தொழிலை (paid work) தேர்ந்தெடுக்கும் பட்சத்தில் அவள் பல எதிர்ப்புகளை சந்திக்க நேரிடுகின்றது. ஏனெனில், அவள் ஆணுக்கே உரிய அதிகாரத்துவத்தினையையும் பெருமையினையும் சிதைப்பவளாகவும், பெருமைக்குத் பங்கம் விளைவிப்பவளாக கருதப்படுகின்றாள். மேலும், பெண் ஊதிய வேலைக்கு சென்றுவிட்டால், அவளது ஊதியமில்லாத வீட்டுவேலைகளை யார் கவனிப்பார் என்ற ஐயமும் ஆண்வழிச் சமூகத்தில் ஏற்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. இதன் காரணம் கொண்டே பெண் ஊதிய வேலைக்கு செல்வது பல எதிர்ப்புகளையும், பிரச்சனைகளையும் உள்ளடக்கிய ஒரு காரியமாக பல்வேறு சர்ச்சைகளை சந்தித்து வந்திருக்கின்றது, இன்னமும் அதனைப் பற்றித் தர்க்கங்களும் இன்னமும் நம்மிடையே நிலவிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றது. பெரும்பாலான இந்திய குடும்பங்களில், திருமணத்துக்கு முன்னரோ பின்னரோ பெண்கள் வேலைக்குச் செல்வது இன்னமும் ஒரு விவாதத்திற்கு உரிய ஒன்றாகவே உள்ளது. இந்திய குடும்பங்களில் பெண் வேலைக்குச் செல்வது குடும்பத்தின் அதிகாரத்திலேயே குறிப்பாக ஆண்களின் அதிகாரத்துவத்திற்கு உட்பட்டதாகவே கருதப்படுகின்றது. இதனை உணர்த்தும் விதமாக கீழ்க்கண்டப் பாடல்வரிகள் வெளிப்படுகின்றது;

“கள்ளக்குள தேளிருந்தா
தள்ளிப்புட்டு குடிக்கச் சொல்லும்
சோத்துக்குள்ள கல்லிருந்தா
பொண்டாட்டியை அடிக்கச்சொல்லும்....”

(நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், பக்கம் 86)

தோட்டப்புறத்தில் இந்தியப் பெண்கள் தங்கள் கணவரிடமிருந்து எதிர்கொண்ட குடும்ப வன்முறைகளின் ஒரு கண்ணோட்டமாக மேற்கண்ட நாட்டுப்புறப் பாடல் வரிகள்

வெளிப்படுத்துகின்றது. அக்காலத்தில் இந்தியத் தொழிலாளர்களிடையே கங்குடித்தல் ஒரு தீவிரமான பழக்கமாக இருந்து வந்துள்ளது. அப்பழக்கத்திற்கு அடிமையான ஆண்களால் பெண்கள் வன்முறைகளை எதிர்நோக்கியுள்ளனர். பிரிட்டிஷ் அறிமுகப்படுத்திய கங்குடிக்கும் பழக்கம் இந்தியத் தோட்டத்தொழிலாளர்களிடையே குறிப்பாக ஆண்களிடையே மிகப்பெரிய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. இந்தக் குடிக்கும் கள்ளில் கொடிய விஷயம் கொண்ட தேளே இருந்தாலும் அதனைப் பொருட்படுத்தாது, அதனை ஒதுக்கி, தங்கள் விருப்பமான கள்ளைக் குடிக்கும் அளவிற்கு உண்ணும் சோற்றில் கல் இருந்தால் அதனைப் பொறுக்க முடியாமல் தன் மனைவியை அடிக்க முனைவது எவ்வாறு ஓர் ஆணின் பார்வையில் பெண்ணானவள் தங்களின் அதிகாரத்திற்கும் அடிமைத்தனத்திற்கும் உட்பட்டு இருக்க வேண்டும் என்ற ஆணாதிக்கச் செயல்பாடு தெளிவாக வெளிப்படுகின்றது.

தோட்டப்புறங்கள் இந்தியப் பெண்கள் பல்வேறு ஆணாதிக்க சூழ்நிலைகளால் பாதிப்படைந்தனர் என்பது பற்றி முனைவர் இரா. தண்டாயுதத்தின் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் பல்வேறு நிலைகளைக் காட்டுகின்றன. அதிலும் குறிப்பாக, அப்பெண்கள் பலரும் தங்கள் வேலையிடம் அதாவது தோட்டப்புறத்தினில் வேலை நிர்வாகத்தில் இருக்கும் பல்வேறு ஆண்வர்க்கங்களிடம் இருந்து (பிரிட்டிஷ் நிர்வாகிகள், கங்காணிகள், தோட்ட முதலாளிகள் போன்றோர்) எதிர்கொண்ட சூழ்நிலைகளைப் தேர்ந்தெடுத்த பாடல் வரிகளின் வழி தெரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. அதனடிப்படையில் தோட்ட கங்காணி ஒருவர் தோட்டத்தில் கொழுந்து எடுக்கப்போகும் ஒரு பெண்ணை நோக்கி தன் தவறான நோக்கத்தினை மேற்கோளாக வைத்துக் கூப்பிடுவதன் நோக்கம் கீழ்க்கண்ட வரிகளில் வெளிப்படுகின்றது;

“கூடை மேல கூடவச்சு
கொழுந்து எடுக்கப் போற பொண்ணே
உள்தோளு வளையலுக்குப் பொறந்தனடி ஆறுமாதம்
தங்கமே தங்கம்!”

(பக்கம் 54)

தோட்டப்புறத் தொழிலாளிப் பெண்களில் வேலைக்குச் செல்லும் பொழுதினில் அங்கே இருக்கும் கங்காணியின் பாலியல் தொல்லைக்கு உட்படுத்தப்படும் நிகழ்வினை காட்டுகின்றது. கொழுந்து நடும் வேலைக்குச் செல்லும் ஒரு தொழிலாளிப் பெண்ணை அவளது தோளுக்காக (உடலுக்காக) பிறந்தவனாக தன்னை உருவகப்படுத்திக் கொள்கின்றான். அதனாலேயே அவளைக் கொஞ்சம் வார்த்தைகளால் அதாவது “தங்கம்” என்றழைத்து, அவளைக் கெஞ்சி கூப்பிடுகின்றான். கங்காணி அந்தத் தொழிலாளிப்பெண் திருமணம் ஆனவரா அல்லது ஆகாதவரா என்ற நிலையையும் பாராமல் அவளது மீதான தனது தனிப்பட்ட ஆண் என்ற அதிகாரத்தினையும் அவளை நிர்வகிக்கும் நிர்வாகி என்ற அதிகாரத்தையும் செலுத்தி அப்பெண்ணைத் தனது சுயநலமான மற்றும் கெட்ட எண்ணங்களுக்குப் பலியாக்க முயல்வது பாடல் வரிகளில் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. அதற்கு அந்தக் கங்காணியின் எண்ணத்தை மறுத்து, தனது கோபத்தினை வெளிக்காட்டும் வகையில் அப்பெண் கீழ்க்கண்டவாறு பாடுகின்றாள்;

“கங்காணி கங்காணி
அந்த புத்தி வைக்காதடா - நான்
அடிமைக்கு இல்லாம
தோல உறிச்சிடுவேன்
என்பொன்னு ரெத்தினமே !”

(மலேசிய நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், பக்கம் 55)

இப்பாடல்வரிகளின் மூலம் புறத்தினில் இந்தியப் பெண்கள் எதிர்கொண்ட பாலியல் தொல்லையினையும் அதனை அவர்கள் எதிர்த்ததையும் தெளிவாகின்றது. ஆய்வாளர்கள் தோட்டப்புறங்களில் கங்காணி போன்றோர் தன் அதிகாரத்துவக் கட்டமைப்பினால் பெண்களை அடிமையாக்கி, பலவித துன்பங்களுக்கு ஆளாக்கி இருக்கின்றார்கள். அதில் பாலியல் தொல்லைகளையும் ஒன்றாகும். பல பெண்கள் அந்த பாலியல் தொல்லைகளுக்குப் பலியாகியிருக்கின்றனர். பல தோட்டத்தொழிலாளிப் பெண்கள் அந்த பாலியல் தொல்லைகளை

எதிர்த்துப் போராடியிருக்கின்றனர், சிலர் எதிர்க்க முடியாமல் தோல்வியும் அடைந்திருக்கின்றனர். தங்களுக்கு எதிரான பாலியல் தொல்லைகளுக்குக் குரல் கொடுத்த பெண்களில் ஓர் எதிரொலியாக மேற்குறிப்பிட்ட வரிகள் பாடப்பட்டுள்ளன. தன்னைத் தவறான நோக்கத்திற்காக அழைத்த கங்காணியை தனக்கே உரிய தோணியில் அவன் வைத்திருக்கும் தவறான நோக்கத்தினை உடனே தன் புத்தியில் இருந்து நீக்குமாறு எச்சரிக்கின்றாள். அதுமட்டுமல்லாமல், அந்தத் தவறான நீக்காவிடில் அவனை “தோலை உறிச்சிடுவேன்” என்று கொலைமிரட்டலை விடுக்கின்றாள். சில்வியா வால்பி வெளியிடங்களில் நடக்கும் ஆணாதிக்க நிலைகளை அல்லது அதிகாரத்துவத்தினை “public patriarchy” என்று அழைப்பார். “கங்காணி மார்செய்யும் கொடுமையிலே,

கதறுகிறோம் கித்தா மரத்திலே!
மரத்தில் உடனே காயம் பட்டால்
அறைந்திடுவார் ஒரு அறையிலே
ஆண்டவன் உதவி இல்லை என்று
அழுகின்றோம் கித்தா மரத்திலே!

(மலேசிய நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், பக்கம் 55)

பொது,வாக ஆணாதிக்கம் என்பது என்பது பொதுநிலையில் இருக்கும் ஆணாதிக்க அதிகாரத்துவத்தைக் குறிக்கின்றது. பெண்கள் வீட்டைத் தாண்டி வெளியில் செல்லும் நிலை வரும் பொழுதில் அவர்கள் ஆணாதிக்க கட்டமைப்பில் இருந்து தப்புவதில்லை. சக தொழிலாளர்கள், முதலாளிமார்கள், பொது இடங்களில் அந்நிய ஆண்களின் ஆணாதிக்கப் பார்வைகள், செயல்கள் மற்றும் நடவடிக்கைகள் என்றவற்றை எதிர்நோக்கியுள்ளனர். இந்நிலை மலாயாவிற்குத் தோட்டத் தொழிலாளிப் பெண்களும் எதிர்நோக்கியுள்ளனர் என்பதனைக் கீழே உள்ள பாடல் வரிகள் கூறுகின்றது.

“பெண்: பெத்தவளே
என்னப் பெத்தவளே - அந்த
அங்கமுத்துக் கங்காணியும் கிராணியும்கூடி
என்னெப்போலப் பெண்களுக்கு
நல்ல நம்பர் காட்டுறான்.....”

(மலேசிய நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், பக்கம் 57)

மேற்கண்ட பாடல் வரிகள் தோட்டத்தொழிலாளிப் பெண் தன் தாயிடம் தனக்குத் தோட்டப்புறத்தினில் நடந்த அநியாயத்தினைப் பற்றி புலம்புகிறாள். அக்காலக்கட்டத்தில் தோட்டப் பெண்கள் கங்காணியின் மேற்பார்வையில் வேலைசெய்யும் பொழுதில் அவர்களின் மீது கங்காணியின் தவறான எண்ணம் எவ்வாறு வெளிப்படுகின்றது என்பதனை வரிகள் தெளிவுப்படுத்துகின்றது. தோட்டப்புறத்தில் வேலைக்குச் செல்லும் பெண்களைத் தனது பாலியல் இச்சைக்கு உட்படுத்த நல்ல மரங்களை காட்டி தன் வழிக்கு இழுக்க நினைக்கின்றான். வீட்டில் கணவன்மார்கள் ஆதிக்கத்தைத் தாண்டி இப்பெண்கள் வேலையிடத்திலும் ஆண் வர்க்கத்தின் அதிகாரத்துவத்தினை எதிர்நோக்குகின்றனர் என்பதை உணர்ந்துக் கொள்ள முடிகின்றது. இதனைத்தொடர்ந்து,

“கங்காணியாம் கங்காணியாம்
கருப்புச் சட்டை கங்காணி
கங்காணி கங்காணி
காலுக்கு மேல் கங்காணி
.....
மேனியர பாக்க வல்ல
எங்க கங்காணி....”

(மலேசிய நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், பக்கம் 55)

மேலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள பாடல்வரிகள் கங்காணியின் தவறான பார்வைகளுக்கு ஆளான ஒரு தோட்டத் தொழிலாளிப் பெண்ணின் குமுறலாக பாடல்வரிகள் வெளிப்படுகின்றது. சில தோட்டக் கங்காணிகள் தங்கள் தோட்டப்பெண்களிடம் அதிகாரத்தைக் காட்டி வெளிப்படையாகவே அவர்களை ஒரு பாலியல் இச்சைகளைத் தீர்க்கும் கருவியாகப் பார்ப்பதை வெளிப்படையாக பாடல்வரிகளின் மூலம் புலப்படுகின்றது.

இன்றைய சூழலில் பெண்கள் தங்கள் வீட்டில் எதிர்நோக்கிய ஆணாதிக்கக் கட்டுப்பாடுகள்

ஆண்வழிச்சமூக கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் பெண்களின் உலகமானது அவர்களது வீடு மற்றும் அதனைச் சார்ந்த பணிகளிலேயே வகுக்கப்பட்டிருக்கும். இந்த கட்டமைப்பிலிருந்து வெளியேறி வேலையிடங்களுக்கு செல்வது என்பது பெண்களுக்கு எளிதான ஒரு காரியமில்லை. இந்த வீடு மற்றும் வேலையிடத்துக்கு அவர்கள் செல்வதற்குப் பல எழுதப்படாத பல ஆணாதிக்க சட்டங்களிலிருந்து அவர்கள் வெளியேற எழுதி வைக்கப்பட்ட குடும்பப் பொறுப்புகளிலிருந்து ஒருவாறு விடைபெற்று வேலையிடங்களுக்கு முழுமையாகச் செல்வது என்பது மலேசிய இந்திய பெண்களின் நிறைவேறாத கனவாகும். வேலைக்குச் சென்றாலும் வீட்டு வேலைகளிலிருந்து ஒருநாளும் தந்தைவழிச்சமூகமோ ஆண்வழிச்சமூகமோ பெண்ணை சுதந்திரமாக விடுவதில்லை. வேலை முடிந்து அவர்கள் வீடு வந்தப்பின்னர், வீட்டு வேலைகளை அவர்கள் ஒருவரே எவ்வித உதவிகளும் செய்ய வேண்டுமென்றே எதிர்பார்ப்பு குடிக்கொண்டிருக்கும். இன்னமும் பல பெண்கள் வீட்டுவேலைகளுக்கும் ஊதிய வேலைகளுக்கும் இடையே தங்கள் நேரத்தை செலவிட்டு திக்குமுக்காடிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள், சிலர் முடிந்தவரை சமாளிக்கின்றனர். ஒரு காலக்கட்டத்திற்குப் பிறகு இவ்விரு பணிச்சுமை நெருக்கும்போதும், அதன் தொடர்பான பிரச்சனைகள் குடும்பத்தினரிடையே மூலம் பொழுதும் பெண்கள் தளர்ந்துபோய் தங்கள் தலையாய பணியான வீட்டுவேலைகளைச் செய்வதற்கு முன்னுரிமை கொடுத்து, தங்களுடைய ஊதிய வேலைகளைச் சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் தியாகம் செய்கின்றனர். இதனையொட்டி இல்லத்தரசியாக இருக்கும் நளினி வயது 45 தனது அனுபவத்தை கீழ்க்கண்டவாறு பகிர்கின்றார்:

“நா முன்ன ஆபிஸ் கிளிளிரா இருந்தேன்...சுமார் ஒரு 8 வருசமா அந்த வேலையில இருந்தேன், அதற்கு பிறகு அந்த வேலையை விட வேண்டிய கட்டாயம்..ஏன்னா வீட்டு வேலைகளைப் பார்க்கவும் பிள்ளைங்க பார்க்கவும் வேற யாருமில்லை...”

மலேசிய பெண்கள் பெரும்பாலானோர் இந்த வீட்டுப்பணிகளிலிருந்து விடுபட முடிவதில்லை. அப்படியே அவர்கள் வேலைக்குச் செல்லும் அனுமதி கிடைத்தாலும் அதன் பின்னர் வரும் எல்லாச் சூழ்நிலைக்களுக்கும் அவர்களே தனித்து சமாளிக்கும் ஒரு நிலை உருவாகி இருக்கின்றது. பெரும்பான்மையான கணவன்மார்கள் தங்கள் மனைவிமார் வேலைக்கு செல்லும்பொழுதிலும் வீட்டுப்பணிகளை பகிர்ந்து செய்வதில்லை அல்லது செய்ய முயலுவதில்லை. அதுமட்டுமல்லாமல், வீட்டு வேலை மற்றும் வேலையிடப்பளு என்று சிக்கித்தவிக்கும் பெண்கள் அதனை சுயமாக ஒரு தீர்வைத் தேடி சமாளிக்க முயலுகின்றனர். சில பெண்கள் தாங்களாகவே ஒரு தீர்வினைக் கண்டுப்பிடித்து அதனிலிருந்து வெற்றிக்கரமாக வெளியேறியும் உள்ளனர். பலர் அந்த தடுமாற்றத்தில் (Dilemma) வெளிவர முடியாமல் தங்களது வேலையைத் தியாகம் செய்து மறுபடியும் வீடு மற்றும் வீடுச்சார்ந்த பணிகளையே கதியாக கிடக்கின்றனர். அந்த தியாகத்தை பின்னாளில் அர்த்தமற்ற ஒன்றாக நினைக்கும் நிலையையும் இவ்வாய்வில் தெரியவந்துள்ளது. கவிதா என்ற 45 வயதான பெண்மணி தன்னுடைய வருத்தத்தை கீழ்க்கண்டவாறு பகிர்கின்றார்.

“இப்போ நினைச்சுப் பார்க்கும்போது எனக்கு ரொம்ப வருத்தமா இருக்கு... நான் வேலையை விடாம இருந்திருந்தா, இன்னிக்கு எனக்குன்னு பேங்க்-ல ஒரு வங்கி கணக்காவது இருந்திருக்கும்...”

கவிதாவின் இந்நிலை இன்றைய தலைமுறைப் பெண்கள் பலரும் எதிநோக்கிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். தங்களது வீட்டுவேலைகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து, பிற்காலத்தில் தனக்கென்று எதுவுமே இல்லாமல் இருப்பதை உணர்ந்திருக்கின்றார்கள். சுய சேமிப்பு, சொத்து, வாகனம், சுயசிந்தனை மற்றும் சுயமதிப்பு இப்படி எதுவும் தனக்கில்லாமல் முதலில் கணவனையும், அப்புறம் தனது பிள்ளைகளையும் முழுக்க முழுக்க சார்ந்து வாழ்கின்றார்கள். சார்ந்து வாழும் வாழ்க்கையானது ஆணாதிக்க அதிகாரத்துவத்தின் ஆணிவேராகும்.

இது ஒருபுறமிருக்க, மற்றொரு நிலையானது இந்த ஆய்வில் பெண்கள் வெளியிடங்களில் குறிப்பாக வேலையிடங்களில் தாங்கள் எதிர்நோக்கும் ஆணாதிக்க நிலையை நேர்காணலில் பகிர்ந்துள்ளனர். ஆய்வில் பங்கெடுத்த அஞ்சலி என்ற 48 வயது பெண் தான் எதிர்கொண்ட ஆணாதிக்கச் சூழ்நிலையைக் கீழ்க்கண்ட வரிகளில் வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

“நா கொஞ்சநாள்தான் கம்பெனியில வேலைப் பார்த்தேன்... கல்யாணத்துக்கு அப்புறம் ஒரு ஐஞ்ச வருசந்தான் வேலை, துணி தைக்கும் வேலை... எல்லாமே நல்லாதான் போயிக்கிட்டு இருந்துச்சு அப்போ என்னோட சூப்பர்வைசர் கம்பெனியில ரொம்ப டார்ச்சர்... நான் கல்யாணம் பண்ணிட்டேன்னு தெரியும், ஆனா அப்பவும் அவன் விடல... நான் வேலையை விடக்கூடாதுன்னு ரொம்பவும் மனசு தேத்திக்கிட்டு செஞ்சுக்கிட்டு இருந்தேன்... ஒரு நாள், அவன் வந்து கைய மேல வச்சப்போ, ஓங்கி அறைஞ்சிட்டேன்... அன்னைக்கே என்னோட வேலை செய்யுற கனவையும் மூட்ட கட்ட வேண்டிய நிலம்... என்னோட கம்பெனியில நான் இதப்பத்தி சொன்னப்பவும் ஏதும் செய்யல... நான் தான் தப்பா நெனைச்சிக்குட்டே - னு சொல்லிட்டாங்க...”

அஞ்சலியின் நிலைமையானது மலேசியாவில் வாழும் பல இந்தியப்பெண்களின் ஆணாதிக்க கட்டுப்பாட்டினில் சிக்கிய ஒரு நிலையாகும். பெண்களின் வீட்டில் நிகழும் அதே கட்டமைப்பானது வெளியிடங்களில் குறிப்பாக வேலையிடங்களில் தினம் தினம் பெண்கள் சந்திக்கின்றனர். இம்மாதிரி தவறான நிகழ்வுகள் நடத்தப்படும் போது வேலையிடங்களில் ஆண்களுக்கு இருக்கும் ஆதரவும் முக்கியத்துவமும் பாதுகாப்பும் பெண்களுக்கு இருப்பதில்லை. இதற்குக் காரணம் பொதுவாகவே ஆணாதிக்கத்தின் பார்வையில் பெண்கள் பாதுகாப்பு தேவைப்படும் பலவீனமான தரப்பினராகப் பார்க்கப்படுகின்றனர். அந்தப் பலவீனத்தைப் பயன்படுத்தி ஆண்களின் அதிகாரத்திற்கு அடிப்பணிந்து நடப்பதற்கு வார்த்தைகள், நடவடிக்கைகள் மற்றும் செயற்பாடுகள் வேலையிடங்களில் ஆண்களின் மூலம் வெளிப்படுகின்றனர். இக்காலக்கட்டத்தில் பல மலேசிய இந்தியப் பெண்கள் வீட்டிலும் வெளியிலும் தங்களுக்கு எதிராக நடக்கும் தவறான காரியங்களுக்கு எதிராக குரல் கொடுக்க ஆரம்பித்திருந்தாலும் இந்நிகழ்வுகள் இன்னமும் பெருகிக்கொண்டேதான் இருக்கின்றன. அதன் தொடர்பாகவே மலேசிய இந்தியப் பெண்களின் வேலை ஈடுபாட்டினையும் தடுத்துக் கொண்டேதான் இருக்கின்றன.

முடிவுரை

இந்த ஆய்வானது, தோட்டப்புற வரலாற்றுச் சூழலிலும் சமகாலச் சமூகத்திலும் மலேசிய இந்திய பெண்களின் வாழ்வு முதலாம் தலைமுறையிலிருந்து இன்றைய தலைமுறை பெண்கள் வரை ஆணாதிக்கம் என்பதானது நீண்ட நெடிய தாக்கத்தினைக் கொண்டுள்ளது என்பதனைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. நாட்டுப்புற பாடல்களைப் பகுப்பாய்வு செய்ததன் மூலமும், தற்போதைய தலைமுறையைச் சேர்ந்த பெண்களுடன் நேர்காணல்களை நடத்தியதன் மூலமும் ஆணாதிக்கக் கட்டமைப்பு பெண்களின் வீடுகளிலும் வேலையிடங்களிலும் பல்வேறு தாக்கங்களை ஏற்படுத்தி இந்தியப் பெண்களின் சமூகப் பொருளாதாரத்தினைத் தடுத்துள்ளது என்பதைத் தெளிவுப்படுத்துகின்றது.

Bibliography

- Prema, R. (1994). *Penniyam*. Chennai: International Institute of Tamil Studies.
- Mahadevan K. (1994). *Penniyam*. Madurai: Kamarajar University.
- Walby, S. (1989). Theorising patriarchy. *Sociology*, 23(2), 213-234.
- Hirschman, C. (2016). Gender, the status of women, and family structure in Malaysia. *Malaysian Journal of Economic Studies*, 53(1), 33-50.
- Thandayutham, R. (1998). Malaysia Naatupurap Paadalgal. Tamil Puthakalayam.
- Joseph, C. (2014). *Growing up female in multi-ethnic Malaysia*. Routledge.
- Saigaran, N. G. (2022). Women and Decision Making within the Household: The Malaysian Indian Women Perspective. *Re-Thinking Gender, Equality and Development: Perspectives from Academia*, 175.
- Mullaiti, L. (1995). Families in India: Beliefs and realities. *Journal of Comparative family studies*, 26(1), 11-25.